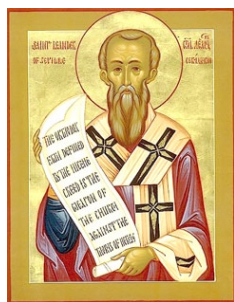

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Λύσεως

Ὁ Ἅγιος Λέανδρος Ἐπίσκοπος Σεβίλλης † 27η Φεβρουαρίου 600 (ἢ 601)

Ὁ Ἅγιος Λέανδρος, τιμώμενος ὡς Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἀπόστολος τῆς Ἰσπανίας, ὑπῆρξε δεσπόζουσα προσωπικότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας κατὰ τὸν 5^ο αἰ. καὶ ὁ κύριος αὐτουργὸς τῆς ἀποκατάστασεως τῆς Ὁρθοδοξίας στὶς περιοχὲς ἐκεῖνες, τὶς ὁποῖες ἐλυμαίνοντο οἱ ὀπαδοὶ τῆς Αἰρέσεως τοῦ Ἀρείου.

Υἱὸς ἐνὸς Δοῦκα βυζαντικῆς καταγωγῆς, ἡ πρωτότοκος θυγατέρα τοῦ ὁποίου εἶχε νυμφευθῆ τὸν Βησιγότθο Βασιλέα Λιουβιγγίλδο, ἀπὸ νωρὶς ἀσπάσθηκε τὸν μοναχικὸ βίον στὴν Σεβίλλη, πρωτεύουσα τῶν Βησιγόθων Βασιλείων. Ὀνομαστὸς γιὰ τὶς ἀρετὲς καὶ τὶς ἀπέραντες γνώσεις του, ἵδρυσε Σχολὴ μὲ σκοπὸ τὴν διάδοσι τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καθὼς καὶ τὴν μελέτη τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν στὸ βαρβαρικὸ ἐκεῖνο βασίλειο.

* * *

Μεταξὺ τῶν μαθητῶν του ἦσαν οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Βασιλέως, Ἑρμηνίγγελδος καὶ Ρεκχάρεδος, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἐξ ἄλλου κατὰ σάρκα ἀνηψιοὶ του.

Ὁ Ἑρμηνίγγελδος μεταστράφηκε στὴν Ὁρθοδοξία χάρις στὴν διδαχὴ τοῦ Ἁγίου Λεονάρδου, ὁ ὁποῖος χειροτονήθηκε Ἀρχιεπίσκοπος Σεβίλλης τὸ 584, καὶ στερεώθηκε στὴν Πίστι χάρις στὴν εὐεργετικὴ ἐπιρροή τῆς συζύγου του, πριγκιπίσσης Ἰνγγάρδης, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως τῶν Φράγκων Σιγιβέρτου.

Ἀπεικόνισις σὲ χειρόγραφο τοῦ IB' αἰ. μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου πρὸς τὸν Ἅγιο Λέανδρο.

Ὅταν ὁ πατέρας του, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχε κάνει συμμέτοχο στὴν βασιλεία, μετέφερε τὴν πρωτεύουσα του στὸ Τολέδο καὶ τοῦ ὠρίσε ὡς τόπο διαμονῆς τὴν Σεβίλλη, ὁ Ἑρμηνίγγελδος ὑποκίνησε στάσι ἐναντίον του στὸ ὄνομα τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Ὁ Λιουβίγιλδος ἐξαπέλυσε τότε σὲ ὅλο τὸ βασίλειο ἄγριο διωγμὸ κατὰ τῶν Ὁρθοδόξων, σὲ σημείον ποῦ «δὲν ἔβλεπε πλεόν οὔτε ἓναν ἐλεύθερο ἄνθρωπο καὶ ἀκόμη καὶ ἡ γῆ εἶχε χάσει τὴν παλαιὰ της γονιμότητα».

Ὁ αἰρετικὸς Βασιλεὺς ἐπολιόρησε τὴν Σεβίλλη καὶ ἔκλεισε τὸν υἱὸ του στὴν φυλακὴ, ὅπου ἀνήμερα τοῦ Πάσχα τὸ 586 ἔβαλε νὰ τὸν φονεύσουν¹.

Πρὶν ἐξορισθῆ μαζί μὲ ἄλλους Ὁμολογητές, ὁ Ἅγιος Λέανδρος ἐταξίδευσε στὴν Κωνσταντινούπολι γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν συνδρομὴ τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἐκεῖ συνήντησε τὸν μελλοντικὸ πάπα Γρηγόριον τὸν Μέγα² († Μνήμη: 12η Μαρτίου, **βλ. ἐδῶ**) καὶ συνδέθηκε μαζί του μὲ στοργικὴ καὶ σταθερὴ φιλία.

Στὸ ἀπόγειο τοῦ διωγμοῦ, ὁ Βασιλεὺς Λιουβιγγίλδος προσεβλήθη ἀπὸ θανατηφόρο νόσο, μετενόησε, ἐκάλεσε τὸν Ἅγιο Λέανδρον καὶ τοῦ ζήτησε νὰ καθοδηγήσῃ τὸν υἱὸ του Ρεκχάρεδο στὴν ἀληθινὴ Πίστι. Ὑπάκουος ὁ βασιλόπαις στὸν παλαιὸ του δάσκαλο, μετεστράφη στὴν Ὁρθοδοξία καὶ προχώρησε χωρὶς χρονοτριβὴ στὴν σύγκλησι τῆς Γ' Συνόδου τοῦ Τολέδου (589), κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσε τὴν Ὁμολογία Πίστεώς του, καθ' ὅλα σύμφωνη μὲ ἐκείνη τῆς Νικαίας, καὶ διεκήρυξε, ὅτι οἱ λαοὶ τῶν Γότθων καὶ Σουηβῶν ἐπέστρεψαν ἐνωμένοι στὴν ἐνότητα τῆς καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἅγιος Λέανδρος ἦταν ἡ ψυχὴ καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Συνόδου αὐτῆς.

* * *

Ὁ Ἅγιος ἐνῶ ἀφιέρωσε τὸ ὑπόλοιπο τοῦ βίου του στὴν διδαχὴ τοῦ λαοῦ του μὲ τὸ παράδειγμα τῶν ἀρετῶν του καὶ τὰ θεόπνευστα συγγράμματά του. Ἀσχολήθηκε ἐπίσης μὲ τὸν καταρτισμὸ τοῦ νεαροῦ ἀδελφοῦ του, Ἁγίου Ἰσιδώρου († Μνήμη: 4η Ἀπριλίου, **βλ. ἐδῶ**), ὁ ὁποῖος ἔμελλε νὰ τὸν διαδεχθῆ στὸν Θρόνον τῆς Σεβίλλης καὶ νὰ γίνῃ ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἰσπανίας. Κατήχησε ἐπίσης στὴν παρθενία καὶ τὴν ἀποταγὴ τοῦ κόσμου τὴν ἀδελφὴ του, Ἁγία Φλωρεντίνα († Μνήμη: 20ῆ Ἰουνίου), ἡ ὁποία ἔγινε Καθηγουμένη σαράντα Μονῶν καὶ χιλίων Μοναζουσῶν. Συνέταξε δὲ γι' αὐτὴν μία πραγματεία περὶ παρθενίας καὶ ἀποταγῆς, γνωστὴ ὡς «Κανονισμὸς τοῦ Ἁγίου Λεονάρδου». Ὁργάνωσε ἐπίσης τὴν θεία λατρεία στὴν Ἐκκλησία του, γιὰ τὴν ὁποίαν ἔθεσε τὶς βάσεις γιὰ τὴν λεγομένη μωσαραβικὴ Λειτουργία.

Ἄφοῦ ὑπέμεινε, ὅπως καὶ ὁ φίλος του Ἅγιος Γρηγόριος, μακρόχρονες ἐπώδυνες ἀσθένειες, ὁ Ἅγιος Λέανδρος παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριο στὶς 13 Μαρτίου 600 (ἢ 601)³.

1. **Βλ.** † Μνήμη Ἁγίου Ἐρμηνίγγελδος 30ῆ Ὀκτωβρίου καὶ 1η Νοεμβρίου.

2. **Ὁ** Ἅγιος Γρηγόριος ἀφιέρωσε τὸ ἔργο του *Ἠθικά εἰς τὸν Ἰώβ*, στὸν Ἅγιο Λέανδρο, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε ὑποβάλει τὴν ἰδέα τῆς συγγραφῆς του.

3. **Τὴν** ἡμέρα αὐτὴ τιμᾶται στὴν Ἰσπανία. **Ἡ** 27η Φεβρουαρίου, ποῦ ἐσφαλμένα ὀρίζει τὸ *Ρωμαϊκὸ Μαρτυρολόγιον*, ἐπιβλήθηκε παρὰ ταῦτα στὴν ὑπόλοιπη Δύσι.

*Τῶ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῶ,
τῶ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν!*

